

« Ik mag leven onder Gods oog in het land van de levenden ».
(Ps. 116)

TOT BLIJVEND VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

VICTOR STOCKMAN

echtgenoot van Mevrouw

YVONNE FOBERT

Oud-Strijder en Gedeporteerde v.d. oorlog 1940-1945

Hem werd dit leven geschonken op 12 januari 1921 te Ronse, en betrouwvol heeft hij het in Gods hand teruggelegd op 3 juni 1981 te Ronse, bijgegaan door de Heer in zijn sacramenten van de zieken en stervenden.

Een goede vader, een trouwe echtgenoot is uit dit leven en uit dit van zijn geliefden heengegaan, te vroeg volgens onze menselijke berekeningen.

Hij was een man van weinig woorden of uiterlijk vertoon. De gevoeligheid van zijn hart kon hij echter niet verbergen. Zijn vreugde was niet uitbundig, zijn leed hield hij verborgen. Zo is hij als de stille man door het leven gegaan, echter niet zonder diep medeleven met hen met wie hij het leven deelde en met de mensen die van nabij zijn levensweg kruisten.

In alle eenvoud heeft hij zijn levenstaak vervuld. Met plichtsbewuste arbeid heeft hij zich ingezet voor zijn gezin. Het was zijn zorg de toekomst van de zijnen te verzekeren. Deze taak heeft hij volbracht maar zelf heeft hij niet mogen genieten van de verdiende rust die zo nabij was.

Zijn lange en pijnlijke lijdensweg is hij gegaan, moedig doorheen hoop en twijfel, zonder klagen en alleen, om zoveel mogelijk het leed van zijn ziek-zijn te besparen aan zijn geliefde naastbestaanden. Voor hen wilde hij de beproeving nog draaglijk maken.

Begraf. R. Devos en Zoon, Groeneweg 1, Ronse

Zo onopvallend hij geleefd heeft, zo opvallend zal de lege plaats pijnlijk aanvoeld worden door zijn lieve echtgenote, zijn kinderen en kleinkinderen, van wie hij zielsveel hield. Ook zijn vrienden zullen het gemis van een trouwe vriend aanvoelen, die steeds bereid was, wanneer op zijn diensten beroep gedaan werd.

Gans zijn leven en zijn sterven werd gedragen door zijn eenvoudig maar onwankelbaar geloof, dat hij als een kostbaar erfdeel bewaard en beleefd heeft. Moge aan hem nu bewaarheid worden het beloftevolle woord van de Heer Jezus: « Vader, Ik wil dat zij die Gij Mij gegeven hebt, met Mij mogen zijn waar Ik ben, opdat zij mijn heerlijkheid mogen aanschouwen ».

Dierbare echtgenote, kinderen en kleinkinderen, al te vroeg heb ik van u afscheid moeten nemen. Ik blijf u zo dankbaar voor de grote genegenheid die ik die vele jaren in stille vreugde van u mocht ondervinden. Ik wist u altijd zo graag nabij. Heb dank voor uw trouwe nabijheid, voor de geduldige en attentievolle zorgen, waarmee gij mij omringd hebt gedurende mijn ziekte. Het heeft me zo dikwijls gesterkt en getroost. Graag blijf ik u nabij in uw biddende gedachtenis; gedenk mij, mijn Claire, in uw dienstwerk voor de Heer. Eenmaal mogen wij het blijvend leven delen in het geluk van de Hemel.

Beste familie en vrienden, uw vriendschap heeft mijn leven verblijd. Dank voor die levensvreugde van uw trouwe vriendendienst. En gij allen die mij in mijn lijden liefdevol verzorgd en bemoedigd hebt, moge God u voor al die goedheid vergelden.

Mevrouw Victor STOCKMAN, geboren Yvonne FOBERT,

Zuster Claire STOCKMAN (Zusters van Maria, Ingelmunster),

Heer en Mevrouw Jean-Pierre STOCKMAN-DEMEULEMEESTER en kinderen,

De families STOCKMAN, GEENENS, FOBERT en JOLY

danken U van harte
voor de blijken van kristelijke deelneming.